

Απαντήσεις: Οικονομία Β' Λυκείου**2 Νοεμβρίου 2025****Εξεταζόμενη ύλη: Βασικές Οικονομικές έννοιες – Ζήτηση των αγαθών****Θέμα Α****A1.**

- 1) Σ
- 2) Σ
- 3) Λ
- 4) Λ
- 5) Σ

A2. δ**A3. β****Θέμα Β**

B1. Συνειδητά ή ασυνειδητά το νοικοκυριό παίρνει τρεις οικονομικές αποφάσεις σχετικά με τη χρησιμοποίηση του εισοδήματος του: **(α)** πόσο μέρος του εισοδήματος θα καταναλώσει, δηλαδή θα δαπανήσει για αγορά διάφορων αγαθών και πόσο θα αποταμιεύσει, δηλαδή θα φυλάξει για να δαπανήσει στο μέλλον, **(β)** το μέρος που θα καταναλωθεί, σε ποια προϊόντα και σε ποιες αναλογίες θα δαπανηθεί, και **(γ)** το μέρος του εισοδήματος που θα αποταμιευθεί, πότε θα χρησιμοποιηθεί και για ποιο σκοπό.

Οι αποφάσεις αυτές του νοικοκυριού επηρεάζονται από πολλούς παράγοντες, όπως: **(α)** Το μέγεθος του εισοδήματος, **(β)** το μέγεθος του νοικοκυριού και την ηλικία των μελών του. Όσο μεγαλύτερο είναι το νοικοκυριό, τόσο μεγαλύτερο είναι και το μέγεθος της κατανάλωσης. Επίσης, διαφορετικά προϊόντα αγοράζει μια οικογένεια με μικρά παιδιά απ' ό,τι μια οικογένεια με ηλικιωμένα άτομα, **(γ)** η γεωγραφική θέση όπου είναι εγκατεστημένο, **(δ)** Το κοινωνικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζουν τα μέλη του.

B2. Για τον καταναλωτή, χρησιμότητα ενός αγαθού είναι η ικανοποίηση την οποία απολαμβάνει σε μια ορισμένη χρονική περίοδο από την κατανάλωση του αγαθού αυτού. Επιδίωξη του καταναλωτή είναι να μεγιστοποιεί τη χρησιμότητα που απολαμβάνει από την κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών. Η επιδίωξη της μέγιστης χρησιμότητας αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς του καταναλωτή στη ζήτηση αγαθών. Την παραπάνω επιδίωξη περιορίζουν δυο παράγοντες οι οποίοι σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο είναι δεδομένοι για τον καταναλωτή: Το χρηματικό του εισόδημα και οι τιμές των αγαθών. Με τον όρο χρηματικό εισόδημα εννοούμε ένα συγκεκριμένο αριθμό χρηματικών μονάδων που μπορεί να διαθέσει για την αγορά αγαθών. Με τον όρο τιμή ενός αγαθού

εννοούμε τον αριθμό των χρηματικών μονάδων που απαιτούνται για την απόκτηση μιας μονάδας από το συγκεκριμένο αγαθό.

Ένας ορθολογικός καταναλωτής, ο οποίος σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο έχει έτσι κατανείμει το εισόδημά του, ώστε αγοράζοντας αυτά τα αγαθά και σε εκείνες τις ποσότητες να μεγιστοποιείται η χρησιμότητά του, λέμε ότι βρίσκεται σε ισορροπία. Αυτό σημαίνει ότι, αν δεν υπάρξει καμία μεταβολή, για παράδειγμα στις προτιμήσεις του, στις τιμές των αγαθών ή στο εισόδημά του, δεν έχει κανένα λόγο να μεταβάλει τη συμπεριφορά του.

Θέμα Γ

Γ1.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ Χ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ Ψ	ΚΕ _χ	ΚΕ _ψ
A	300	0		
			5/4	4/5
B	240	75		
			2/3	3/2
Γ	120	155		
			1/2	2
Δ	60	185		
			1/4	4
E	0	200		

Γ2. Οι τελευταίες 10 μονάδες παραγωγής του αγαθού Ψ είναι η αύξηση της παραγωγής από 190 σε 200 μονάδες. Δημιουργούμε τον πίνακα:

Συνδυασμοί	Ποσότητα παραγωγής του Χ	Ποσότητα παραγωγής του ψ	ΚΕ _χ
Δ	60	185	
Δ'	Χ	190	1/4
E	0	200	

$$KE_{X(E \rightarrow \Delta')} = KE_{X(E \rightarrow \Delta)} \Leftrightarrow \frac{200 - 190}{X - 0} = \frac{1}{4} \Leftrightarrow X = 40$$

Άρα η θυσία στην παραγωγή του αγαθού X ώστε να παραχθούν οι τελευταίες 10 μονάδες Ψ είναι ίση με $40 - 0 = 40$ μονάδες.

Γ3. Δημιουργούμε τον πίνακα:

Συνδυασμοί	Ποσότητα παραγωγής του X	Ποσότητα παραγωγής του ψ	ΚΕψ
Γ	120	155	
Γ'	80	ψ	2
Δ	60	185	

$$KE_{\psi(\Gamma \rightarrow \Gamma')} = KE_{\psi(\Gamma \rightarrow \Delta)} \Leftrightarrow \frac{120 - 80}{\psi - 155} = 2 \Leftrightarrow 2\psi - 310 = 40 \Leftrightarrow 2\psi = 350 \Leftrightarrow \psi = 175$$

Άρα η θυσία στην παραγωγή του αγαθού Ψ ώστε να παραχθούν οι πρώτες 80 μονάδες του X είναι ίση με $200 - 175 = 25$ μονάδες.

Γ4. Δημιουργούμε τον πίνακα:

Συνδυασμοί	Ποσότητα παραγωγής του X	Ποσότητα παραγωγής του ψ	ΚΕψ
Δ	60	185	
Δ''	20	ψ	4
Ε	0	200	

$$KE_{\psi(\Delta \rightarrow \Delta'')} = KE_{\psi(\Delta \rightarrow E)} \Leftrightarrow \frac{60 - 20}{\psi - 185} = 4 \Leftrightarrow 4\psi - 740 = 40 \Leftrightarrow 4\psi = 780 \Leftrightarrow \psi = 195$$

Όταν η οικονομία παράγει 20 μονάδες X, η μέγιστη παραγωγή του Ψ είναι 195 μονάδες, χρησιμοποιώντας πλήρως και αποδοτικά τους παραγωγικούς συντελεστές. Επομένως ο συνδυασμός ($X=20$, $\Psi=194$) είναι εφικτός και η οικονομία υποαπασχολεί ορισμένους ή όλους τους συντελεστές παραγωγής που έχει στη διάθεσή της.

Θέμα Δ

Δ1.

Συνδυασμοί	P	Q_D	Σ.Δ.
A	10	200	2.000
B	15	150	

$$P_B = 10 + 50\% \cdot 10 = 15 \text{ χ.μ.}$$

$$Q_A = \frac{\Sigma \Delta_A}{P_A} = \frac{2.000}{10} = 200 \text{ μον.}$$

$$Q_B = 200 - 50 = 150 \text{ μον.}$$

Ο γενικός τύπος της γραμμικής συνάρτησης ζήτησης είναι : $Q_D = \alpha + \beta P$.

Λύνω το σύστημα :

$$\begin{cases} 200 = \alpha + 10\beta \\ 150 = \alpha + 15\beta \end{cases} \Leftrightarrow \dots \Leftrightarrow \beta = -10, \alpha = 300$$

Άρα η συνάρτηση ζήτησης είναι : $Q_D = 300 - 10P$ (1)

Δ2. Για $P=20$ είναι $Q_D = 100$ άρα $\Sigma \Delta_A = 20 \cdot 100 = 2.000 \text{ χ.μ.}$

Για $P=25$ είναι $Q_D = 50$ άρα $\Sigma \Delta_B = 25 \cdot 50 = 1.250 \text{ χ.μ.}$

Με αντικαταστάσεις στην (1).

$$\Delta(\Sigma \Delta)\% = \frac{1.250 - 2.000}{2.000} \cdot 100 = -37,5\%$$

$$\mathbf{\Delta 3.} \Sigma \Delta = 2.000 \Leftrightarrow P(300 - 10P) = 2.000 \Leftrightarrow 300P - 10P^2 = 2.000 \Leftrightarrow P^2 - 30P + 200 = 0$$

$$\Delta = (-30)^2 - 4 \cdot 1 \cdot 200 = 900 - 800 = 100$$

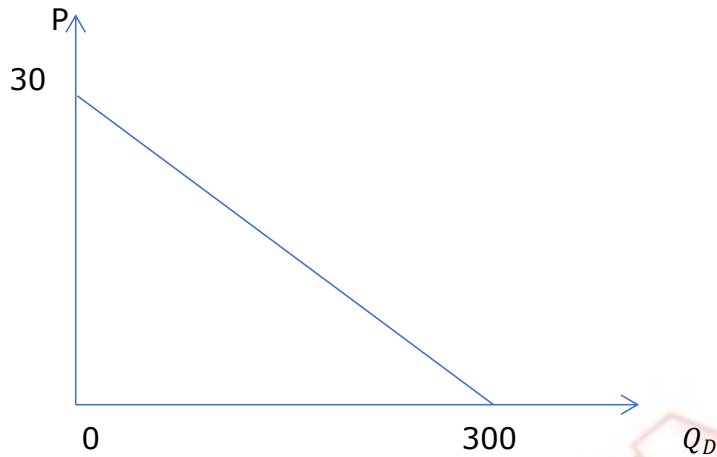
$$P_{1,2} = \frac{30 \pm 10}{2} \text{ άρα } P_1 = 20, P_2 = 10$$

Για $P=20$ είναι $Q_D = 300 - 10 \cdot 20 = 300 - 200 = 100$

Για $P=10$ είναι $Q_D = 300 - 10 \cdot 10 = 300 - 100 = 200$

Δ4. Για $P=0$ είναι $Q_D = 300$

Για $Q_D = 0$ είναι $0 = 300 - 10P \Leftrightarrow P = 30$

Τις απαντήσεις επιμελήθηκε ο καθηγητής:
Κομράτας Ηρακλής